

EL XÀFEC

Periòdic independent : 10 cértims : Sortirà cada 15 dies

Dels treballs publicats, en seràn responsables els seus autors

Redacció i Administració
Plaça de la Constitució, 4

Anuncis a preus convencionals
No's retornen els originals

Salutació

Som un estol de joves allunyats de prejudicis polítics i socials els qui ens hem adjudicat la tasca que'ns imposa la creació d'aquest periòdic.

Poc bregats en matèries periodístiques us fem prec de no veure en nostres deficiències, petulància de cap mena, puix lluny del nostre ànim el sentar càtedra d'erudits o super-homes.

Venint deslligats de tot compromís, amb l'independència que'ns dona el no tenir deutes a pagar ni ambicions a satisfer, fem extensiva la nostra efusiva i sincera salutació:

Als qui dintre el poble treballen constantment per la defensa de sos interessos i l'expansió de la seva cultura;

Als qui amb son escriure brillant i pensar profund poden ésser far lluminós que constantment orienti la nostra acció.

A tots, en fi, els bons garrigans, amics i adversaris, i a la premsa en general, amb sa salutació, EL XÀFEC, els hi fá formal promesa que, eixit per creure necessaria sa existencia, no reculará jamai davant dels obstacles que se l'hiinter posin, siguin quins siguin i vinguin d'allá on vulguin.

La Redacció

La raó d'aquest títol

El sol títol d'aquest periòdic es suficient expressiu per a que tot-hom sàpiga ja la feina que li toca fer, o millor dit, la que s'imposa d'aquí en endavant.

Desenganyats de trobar en la terra un auxiliar de profit per a la feina que anem a realitzar, ens hem vist obligats, fins siguent respectuosos amb la tradició, a dirigir-nos a aquells bons déus de la mitologia, quins, després de llarga i acalorada discussió i atenent els nostres desitjos de fer obra sanejadora, varen creure que no n'hi havia cap de tan eficaç com EL XÀFEC, que, com diuen molt encertadament en son expressiu comunicat, sols a força de bugades es consegueix fer la roba neta.

Vosaltres diréu que'l nom no fa la cosa i que'l mateix valor han de tenir les paraules baix aquest o altre títol i amb això no veieu justificades les raons exposades més amunt. Jo us diré: Tots sabeu que a aquest poble, per la situació topogràfica que ocupem, estem condemnats a sofrir les impertinències i moltes vegades les malvestats amb que's permet obsequiar-nos la Tramontana.

Aquest vent, que cada dia ens bufa les orelles, és un desvergonyit que té'l goig de ficar-se per tot arreu, fins en els llocs més reservats, que seria premiat amb el codi penal el volguer ficar-nos-hi nosaltres, quedant nos com sempre amb les ganes, i esperant millor ocasió per a con-seguir-ho.

Tornant a alló de que us parlava, haureu pogut experimentar que la majoria de les tempestats s'originen als indrets del forat del Urinal y el canal del Congost, prenent un aspecte veritablement imposant al formar-se aquestes i de funestes conseqüències, al descarregar les seves ires contra les comarques de l'encontrada. Com a prova d'això no tinc més que referir-vos la frase que s'atribueix al humorista nostre, senyor Fonsó (sastre) que diu: «quan vegis el forat de l'Urinal emmerdussat, segú serà de remullar-te el terrat».

Com sigui que no hi ha dia sense sol, ni tempesta sense bonansa, no ha d'estranyar a ningú que després de tant vent vingui EL XÀFEC y sobre tot en una ocasió que l'atmosfera local està un bon xic carregada.

EL XÀFEC, entre altres coses, ve a complir un sagrat deure dintre l'agricultura, donant solució a un important

problema, lo que li valdrà, sens dubte, els elogis de tots els pagesos que'n són i no'l fan. encara que aquests en siguin els menys beneficiats, ja que tindran *xafegada* cada quinze dies o sigui el suficient mollader per a abonar les seves terres. Amb aquesta regularitat de pluja, seràn segurs els seus càlculs per a la sembra de llevors, augurant una bona collita i evitant-se el trist espectacle de veure com s'els mostueixen les faves, els pebrots i demés vianda.

Si bé ho repareu, quan hi ha xafegada, els torrents i rieres porten aigües brutes, quedant tenyides de moment per la brutícia que troben al seu pas per la terra, arrastrant amb la seva impetuositat els trastos vells que s'hi llensen, fins que esdevenen cristallines, a força de purgar-se de les seves impureses, en els seus filtres, que bé podrien ésser les represes i els accidents naturals del terreny per a on corren.

Aquesta és, doncs, la tasca que ve a realitzar EL XÀFEC, procurant, amb les seves constants «xafegades», arribar al sanejament polític i social tant desgraciadament embrutit en aquesta població.

EL XÀFEC no farà com el vent: es ficarà solament en els llocs els quals no estiguin renyits amb la naturalesa i la moral i sempre amb la naturalesa i la moral i sempre amb el respecte degut que la bona criança exigeix en aquests casos.

Serà lo més discret possible i benevolent amb tot-hom, però serà inexorable amb aquells que, pel seu procedir, se'n fassin mereixedors.

A pesar dels nostres bons desitjos, no responem de mantenir nos sempre dintre de nostra habitual normalitat, ja que devegades les «xafegades» hauràn d'ésser tant fortes, que hi haurà qui amb paraigües solament no'n tindrà pas prou per a resistir l'empenta, a pesar del seu esforç per a resistir-la.

D'EL XÀFEC, senyors, no hi hà que fiar-se'n per ésser fill del temps i tots sabeu que aquest és molt variable, podent-vos, doncs, trobar fàcilment remollats quan menys us ho pensareu, aconsellant-vos que estiguen sempre prevenuts en dies de nuvolada.

La raó natural ens ensenya que tot lo creat en aquest món téls seus contraris i amb aquesta lògica nosaltres creiem que també en tindrà EL XÀFEC; però això no serà pas un motiu prou fort per a fer-nos desistir de portar a cap nostres propòsits, els quals confiem veure triomfar ajudats pel més enardit entusiasme que'ns anima.

Contra lo dit anteriorment, les encantadores noies de aquest poble seràn segurament els nostres millors amics, perquè elles reben sempre amb gran joia i complacència la benefactora pluja, suau i acaronadora com un ruixim d'angelet, permetent-los-hi aquest pretext poder mostrar amb orgull les seves ben tornejades pantorrilles en son deambular pels nostres enfangats carrers i doblement ara, que EL XÀFEC els permetrà ensenyarnos les lligacames, les quals admirarem i elogiarem amb tota l'impetuositat de la nostra joventut i que tal vegada més de quatre ens en donaràn les gracies.

La lluita, doncs, queda entaulada entre aquells que no volen fer bogada, resignant-se a viure en un ambient fetid i perjudicial per a la sana opinió i aquells que volen lliurar-la de sucumbir a les garres d'aquest perill que ens menaça de mort.

Veurem si la sort ens dóna la victòria.

F.

Comentari

Amb l'imparcialitat que és i serà norma de nostres actes, no podem de menys, per tractar-se d'un fet que ha trasbalsat la consciència de bona part de nostre poble, fer-hi un comentari, el qual, molt a pesar nostre, no serà certament d'elogi a l'actitut adoptada pel nostre batlle, amb l'assentiment de la majoria dels regidors, de no permetre l'entrada al públic durant les sessions, quan aquestes se celebren.

Parlem-ne detingudament d'aquesta burla feta a tots nosaltres; d'aquest escarni a les propies conviccions; d'aquesta interpretació arbitrària de la llei.

¿Quins motius han pogut induir al senyor arcalde a prendre aital resolució?

Veus-aquí una pregunta de ben difícil contesta per a nosaltres.

¿Es que tem la fiscalització del poble a la seva gestió política i administrativa?

¿Es que no's considera amb prou autoritat moral per a contestar les diatribes d'aquells que ha trait, enlluernat pel càrrec que ocupa i tem que'l bon poble que'ls seguia, depositant amb son vot sa confiança, es capaciti d'aital indignitat?

¿Es que aquest renunciament fet a la llibertat i a la democràcia, és el preu del silló presidencial?

Lluny tot això de la nostra pensa.

Creiem tant sols que haurà sigut fruit de nerviositats o de poc versament amb la llei, molt tolerable en el que comença; no dubtant que, cerciorat del desacert comès, retornarà al poble aquells drets per lleis estatuits, respectats sempre i per tot-hom, abans que per la reintegració dels mateixos, tinguem de recórrer a extrems que, no per ésser els més eficaços, deixen d'ésser els menys lamentables i de quals actes a vos, senyor arcalde, n'exigiríem públiques responsabilitats.

No oblideu que la pau moral i material és lo més preuat d'un poble i que jamai pot incensar o evocar a Themis aquell que li ha enderrocat el temple.

Municipals

Els Regidors

A En Josep Dalmau

Deixo per a altre moment més propici, el parlar d'aquest cos municipal, administrativament conegut amb el nom d'ajuntament i fer historia d'aquesta imatge, més o menys esfumada, de la romana curia, quals drets i facultats, amb el transcurs del temps, han sofert diverses i brusques vicissituds en benefici de sos corifeus, la noblesa, fins a arribar a sa quasi total anul·lació, en el segle XVI, per a ocupar-me única i exclusivament dels deures i els drets dels seus components, «els regidors».

Crec ben sincerament que la vida municipal estriba en l'acert de tots i cada un d'aquests, aportant en el sí del consistori les seves iniciatives, sos ideals, honradament professats i sincerament sentits, els quals jamai han d'ésser profanats per la banalitat d'un càrrec més o menys representatiu.

¿Quí hi té d'anar a les Cases Consistorials?

Al meu humil entendre, les persones dignes, actives i intel·ligents; els polítics que la seva vida vagi constantment segellada per la puresa de l'ideal i rublerta d'austeritat administrativa; excluint-ne en un tot als apàtics, als fracassats i als ignorants, puix aquests sobren a totes parts i fan nosa sempre.

Més, com sigui que no tots els pobles són sortosos de tenir un nucli d'homes d'aitals condicions, pot suplir-se en molts casos l'intel·ligència amb la bona voluntat, puix no representa cap esforç intel·lectual l'ensinestrar-se en plaç breu en els afers municipals, estudiant d'una manera serena i detinguda tots els assumptes que han d'ésser sotmesos a del·liberació i en ordre preferent aquelles materies o especialitats que'ls siguin familiars, si volen acabar el quatrieni, sortint mitjanament instruits d'aquella casa, amb l'aplaudiment del poble qual administració els ha confiat i no enquilosats amb el verníç ridícol de l'afició al càrrec.

Deuen consultar sovint qualque revista jurídica i administrativa i enterar-se amb deteniment del «Boletín Oficial» per a no caure en el ridícol moltes vegades fent palesa demostració de sa insuficiència en la quasi totalitat dels assumptes que's sotsmeten a debat.

Deuen procurar resoldre amb equitat i justícia i per intuïció pròpia, la diversitat d'assumptes que'l séu càrrec els confia, allunyant sempre l'intromissió d'un tercer, que jamai deixa d'ésser perillosa, puix el mateix es falta per acció com per omissió, i en cap d'aquests dos casos pot servir, en descàrrec de la pròpia consciència, els errors o la malavolença d'un tercer.

Pere Dalmau

* * *

Ens veiem impossibilitats de fer una ressenya detallada de les sessions, per no haver sentit prou clarament lo posat a debat, des de l'entrada de Ca-la-Vila, lloc que'l senyor arcaldè ha tingut a bé destinar per al públic.

Des de Barcelona

Els bons amics redactors d'EL XAFEC, han tingut a bé fer-me comanda d'un ruixim a la seva publicació, el qual i com «Des de Barcelona», us vindrà ofrendant quinzenalment.

* * *

El cronista té un amic pel qual té la fervorositat de totes les admiracions i de quals converses pensa fer-se'n ressó, creient li serà agrait, encara que l'ésser transcrites per la seva humil ploma perdin la seva justesa i eloqüència.

Exposició Ferreter a la Galeria Esteva

Esperonats per haver-nos parlat diferents vegades de aital artista, tant prompte tinguérem anunci de sa exposició hi fèrem visita, quedant decepcionats ja enfront d'aquell cartell anunci que amb prou feines hi regoneguérem a l'espiritual «Micaela», aquesta sublimitat de gitana que, en sa vida nòmada, porta arreu on và un recort de ciutat emmarcant sa hermosor sos clàssics habillaments embaumats de perfums exquisits i adornats amb les lluisors de unes sabates xarolades, opresores d'un peu de *minué*, sobre les quals s'hi dibuixa el calat d'una mitja sedosa.

Lluny del nostre ànim fer d'aquestes ratlles motiu de crítica de l'obra del senyor Ferreter, puix no'ns creiem competents, més sí que, com a bons «amateurs», podem exposar, honrada i sincerament, l'impressió que'ns ha suggerit la mateixa, que és la d'una desorientació, que si és

tol·lerable en el que comença, no podem fer-la extensiva, aquesta tol·lerancia, el que de temps ve dedicant-se al conreu de la pintura per a oferir-nos, com esforç del séu estudi, un seguit de teles més dignes d'un nen o nena «prodigi» que, com a felicitació, ofrenen a un senyor Esteve qualsevol.

Amb tot i el que deixem transcrit, hem vist unes marines, per les quals sembla tenir preferència son autor, que ens han plagut forsa, alguna d'elles, amb colorits verament arrencats de la llum viva i sense que signifiqui elogi per l'execució de les mateixes, permeteu nos deixar constatares les que reproduïxen el pati de can «Pòlit», i l'interior de l'església de «La Doma», per lo que des de aquestes planes n'hi fem remerciament per haver reflexat, en les teles de la seva exposició, dugues notes de nostre volgut poble.

Petrus

Notes

Heus-aquí 'l programa de les composicions que la societat coral «L' Aliança» cantarà la nit del dissabte de Pasqua, enfront de la casa comunal.

«Marinesca» (Morera), «Jovenivola» (Millet), «La filla del marxant», cançó popular (Vives), «De bont mati» (Clavé), «Cançoneta de fadrí», ballet popular (Casademont).

Ens hem enterat amb gran condol de la mort del ben-volgut amic En Marià Foix, esperant renovar-li novament el testimoni de la nostra amistat i admiració en el pròxim número.

Acompanyem a la seva distingida esposa en el dolor que l' afligeix.

Ens complavem en felicitar a nostre bon compatrici en Ricart Ramos per la seva elecció de diputat a Corts, desitjant-li sigui rublerta d'èxits la nova vida empresa.

El dia 23 del passat mes de Març s' uniren amb llaç indisoluble el nostre bon amic, En Miquel Blancafort, amb la simpàtica i bella senyoreta Na Anita Santuré, filla del conegut industrial de Barcelona En Narcís Santuré.

Els desitjem una lluna de mel inacabable.

Xafegades

En lo que va d'any s'ha perdut una llei municipal, amb cobertes pintades amb paisatges d'aprenent, entre la casa de la vila i l'establiment de bany de can Blancafort. El que l'hagi trobada, el séu retorn li serà gratificat amb una concejalía i, de saber-la llegir i interpretar-la malament... ¡què, carai!, amb una arcaldía i tot.

Indubtablement, l'afició a l'sport va despertant-se cada dia més arreu dels pobles, essent el nostre un dels aimants a conreuar-lo. Un dia, va ésser el «ten-nis»; un altre, el «foot-ball», els quals han aconseguit forses adeptes. L'altre dia, foren dugues senyores les que varen fer-nos ofrena d'un nou sport: la «boxa».

Sabem, solament per referències, les raons que varen obligar-les a saldar els séus comptes mitjansant un Match de «Boxa».

Encara que fou de caràcter íntim, tenint lloc dintre de una casa, no deixà de comentar-se molt fortament, tal vegada per la qualitat de les atletes que'l donaren a conèixer.

Nosaltres, sempre aimants de tot el que a la cultura física fa referència, demanem a la favorescuda amb el campionat la creació d'una academia (per qual direcció li regoneixem competència), a fi de que l'afició despertada entre nosaltres, cada dia més, amb les seves lliçons, ens la fassi créixer i desenvolupar, a satisfacció nostra.

Jacinto Forcada
 Guarnicioner : Matalasser
 Tapicer
Banyes, 10

AGENCIA DE TRANSPORTS
 Acarreus : Reexpedicions : Trànsits
Ubach, Barba i Prats

BARCELONA : Princesa, 37 (Telèfon 1297)
 VIC : Plaça Major, 33 (Telèfon 142)
 LA GARRIGA : Banyes, 58 (Casa Xela)

Sucrana i Bellavista
Hotel Catalunya
Carrer de Cardedeu, 1

Fàbrica de Sabó
Josep Sampera
 PI I MARGALL, 77
CALDES DE MONTBUI

HOTEL DORÉ
 (situat prop de l'estació del ferrocarril)
JOSEP MARATA
 SERVEI A LA CARTA I COBERTS
 S'informa per al lloguer de TORRES

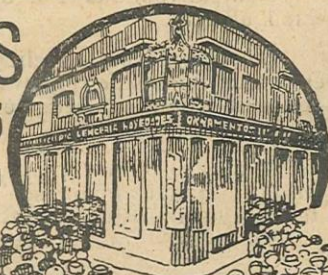
Esparteria
 i
Sucursal 'Tupinamba'
 den
JOAN MARTÍ
 Carrer dels Banyes, 1

Carniceria i Lleteria
 de
ESTEVE PALAU
Carrer de Calabria, 18

Guarnicioneria i Matalasseria
 Venda de teles i llanes per a matalassos
 Preus mòdics
ANTÓN CAMP
 4 : CARRER DEL CENTRE : 4

Josep Lloveras
Passatge Dachs, 2
 Informacions per a la compra, ven-
 da i lloguer de Propietats, Torres,
 Cases i Pisos a La Garriga i veïnat

ALMACENES
 BARCELONA: Call, 13 y 15
 MANRESA: BORNE Y STO. DOMINGO

JORBA

¿Saben per què'l públic surt tant content i proveït de paquets dels **Magatzems Jorba?**

Senzillament : perquè allí's compren tots els articles en excel·lents condicions de preu i de bones classes.

SECCIONS

Abrics	Articles de dol
Alfombres	Orfebreria
Bisuteria	Panyeria
Camiseria	Paraigües
Confeccions	Pelleteria
Cortinatges	Genres de punt
Guanteria	Perfumeria
Llaneria	Objectes viatge
Roba blanca	Rellotgeria
Merceria	Sederia
Optica	Sombrereria

TARRADAS i CA
PLAÇA DE LA CONSTITUCIO, 10

Instal·lacions eléctriques : Força i Llum

BOMBETES DE TOTES MARQUES : IL·LUMINACIONS DECORATIVES
 Assortit Magatzem de Materials elèctrics : Bombes : Motors :
 Motors-Bombes : Aparells, senzills i de luxe : &. &. &.

Aquesta casa té autorització de la Companyia d'Electricitat per a fer tota classe d'instal·lacions a La Garriga, L'Admetlla i Figaró : Es faciliten pressupostos

Representant a La Garriga
JOSEP LLOVERAS

Any 1914
 N.º d'Ordre 0829
 Activitat Publicacions
 Complements